

นิทานเรื่อง โถวงกต

“นาธาน” เป็นเด็กหนุ่มซึ่งอาศัยอยู่ในหมู่บ้านเล็ก ๆ ที่แร้นแค้นแสนเชิญ แม้ชาวบ้านจะเป็นคนขยัน แต่ด้วยสภาพแวดล้อมที่ไม่เป็นใจ ชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนจึงค่อย ๆ ย่ำแย่ลงตามลำดับ นาธานไม่ยอมปล่อยให้ทุกสิ่งทุกอย่างเป็นอย่างเช่นนี้ต่อไปเรื่อย ๆ เขาอยากให้ทุก ๆ คนมีชีวิตที่ดีขึ้น ดังนั้น เขาจึงตัดสินใจออกเดินทาง เพื่อไปแสวงโชค ณ ดินแดนแห่งอื่น

ในระหว่างการเดินทาง นาธานได้พบหญิงชราคนหนึ่งนอนเป็นลมล้มฟุบอยู่ริมถนน ชายหนุ่มนึกถึงคำของพ่อกับแม่ที่สอนให้เขามีน้ำใจต่อผู้ที่ตกทุกข์ได้ยาก ด้วยเหตุนี้ เขาจึงรีบเข้าไปช่วยเหลือหญิงชราผู้น่าสงสารทันที “ยายครับ ๆ เป็นอะไรหรือเปล่าครับยาย” นาธานเรียกหญิงชราด้วยความตกใจและตัวหญิงชราเบา ๆ แต่ก็ไม่ได้รับการตอบรับจากหญิงชรา นาธานจึงค่อย ๆ ยกร่างหญิงชราไปหลบแดดบริเวณใต้ต้นไม้ และคอยพัควิจนหญิงชรารู้สึกตัว

เมื่อหญิงชรามีอาการดีขึ้น นางจึงมอบโฉดดินเผาขนาดยักษ์ที่นางปั้นเองกับมือให้แก่นาธานเพื่อเป็นการขอบคุณ “ขอบใจมากนะพ่อหนุ่ม ชาตินี้ฉันจะไม่มีวันลืมบุญคุณที่พ่อหนุ่มช่วยชีวิตฉันเลย ฉันไม่มีทรัพย์สินเงินทองพอที่จะตอบแทนพ่อหนุ่มได้ จะมีก็แต่โฉดเก่า ๆ ที่ฉันปั้นเอง พ่อหนุ่มรับโฉดนี้ไปเถอะนะจ๊ะ” “ขอบคุณนะครับยาย” นาธานกล่าว แม้นาธานจะไม่ได้หวังสิ่งใดเป็นการตอบแทน แต่เขาก็ไม่ยอมให้หญิงชราต้องเสียใจ ดังนั้น นาธานจึงยอมรับโฉดดินเผาเอาไว้แต่โดยดี

โฉดดินเผาที่หญิงชราทำขึ้นนั้นมีชื่อเรียกว่า “โถวงกต” มันเป็นโถแปลกประหลาดที่เมื่อใส่ของเข้าไปแล้ว ของที่ใส่ลงไปก็จะหลงทางอยู่ในโถโดยไม่มีใครสามารถนำมันออกมาจากโถได้อีก นาธานไม่ทราบว่าเป็นเพราะเหตุใดหญิงชราจึงทำโถแปลก ๆ เช่นนี้ออกขาย (เขาเชื่อว่าคงไม่มีใครอยากซื้อโถประหลาด ๆ แบบนี้เป็นแน่) แต่ถึงกระนั้นก็ตาม นาธานก็ยังคงแบกมันติดตัวไปด้วย โดยหวังว่าสักวัน เขาจะสามารถไขข้อสงสัยให้กระจ่างได้

นาธานออกเดินทางต่อจนได้พบกับเมืองร้างและปราสาทที่มีเพียงพระราชา พระราชินี และเจ้าหญิงอาศัยอยู่ เมื่อนาธานสอบถามถึงต้นสายปลายเหตุจากพระราชา พระองค์ก็ทรงเล่าให้นาธานฟังว่า สาเหตุของเรื่องที่ทำให้เมืองเป็นเช่นนี้ก็เพราะมีปิศาจมากมายหลายตามาดิตใจรักใคร่เจ้าหญิงผู้เป็นลูกสาวของพระองค์ แต่เนื่องจากเจ้าหญิงไม่ยอมเป็นเจ้าสาวของปิศาจ ปิศาจทั้งหลายจึงแก้มมาหลอกหลอนจนผู้คนในเมืองพากันหนีหายไปจนหมด

เด็กหนุ่มไม่ชอบการกระทำของพวกปิศาจเอาเสียเลย และเมื่อเขานึกถึงคำสอนของพ่อกับแม่ เขาจึงอาสาช่วยพระราชาจัดการกับปิศาจเหล่านั้น

แม้นาธานจะไม่มีพลังพิเศษใด ๆ ที่จะใช้ต่อกรกับพวกปีศาจ แต่เขาเชื่อมั่นว่าหากเขาใช้ปัญญาขบคิด เขาก็น่าจะสามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ และด้วยความเชื่อมั่นนี้เอง นาธานจึงรวบรวมสมาธิเพื่อคิดหาวิธีปราบปีศาจ จนในที่สุด เขาก็ค้นพบหนทางที่น่าจะเป็นไปได้

นาธานเล่าแผนการทั้งหมดให้พระราชินี ฟัง จากนั้น เขาก็ขอร้องให้พระราชินี พระราชินี และเจ้าหญิงช่วยกันเล่นละครเพื่อลวงเหล่าปีศาจให้ติดกับดัก

ตกกลางคืน เมื่อปีศาจทั้งหลายพากันมาชุมนุมที่ปราสาทของพระราชินี พระราชินีกับพระราชินีจึงแกล้งทำทีว่าพระองค์ทรงตัดสินใจที่จะยกเจ้าหญิงให้แก่เหล่าปีศาจ เพื่อเป็นการยุติปัญหา พระราชินีจึงให้พวกปีศาจทราบ ว่า พระองค์ได้ใส่แหวนประจำตระกูลเอาไว้ในโถดินเผาขนาดยักษ์ที่ตั้งอยู่บนพื้น ซึ่งหากปีศาจตนใดสามารถนำแหวนออกมาจากโถได้เร็วที่สุด พระองค์ก็จะยกเจ้าหญิงให้แต่งงานด้วยโดยไม่มีเงื่อนไขใด ๆ อีก

ทันทีที่พระราชินีพูดจบ ปีศาจทั้งหลายก็แปลงกายเป็นหมอกควันแล้วแย่งกันพุ่งตัวเข้าไปในโถวงกตอย่างไม่รอช้า พระราชินี พระราชินี เจ้าหญิงและนาธานต่างมองโถใบยักษ์ด้วยใจจดจ่อ จนเมื่อเวลาผ่านไปนานพอสมควร ทุก ๆ คนจึงมั่นใจว่าปีศาจทั้งหลายคงจะหลงวนเวียนอยู่ในโถวงกตโดยไม่มีโอกาสกลับมาก่อความเดือดร้อนได้อีกเป็นแน่

ในที่สุด นาธานก็ค้นพบประโยชน์ของโถประหลาดที่ช่วยให้เขาสามารถแก้ปัญหาได้อย่างคาดไม่ถึง เมื่อสถานการณ์เลวร้ายคลี่คลายลง พระราชินีกับพระราชินีจึงกล่าวขอบคุณหนุ่มน้อยผู้มีน้ำใจ จากนั้น ทั้งสองพระองค์ ก็เชื่อเชิญให้ชายหนุ่มพาชาวบ้านรวมทั้งพ่อแม่ของเขามาอาศัยอยู่ที่เมืองอันอุดมสมบูรณ์ของพระองค์ แทนประชาชนที่อพยพออกไปแล้ว

นาธานดีใจที่ได้รับความกรุณาจากพระราชินีผู้ยิ่งใหญ่ และแล้ว...เขาก็สามารถช่วยผู้คนจากหมู่บ้านของเขาให้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นได้สมดังปรารถนา

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า

๑. **ความมีน้ำใจและความเมตตา:** การช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่หวังสิ่งตอบแทนเป็นสิ่งที่ดีเสมอ แม้การกระทำนั้นอาจดูเล็กน้อย แต่ผลตอบแทนกลับยิ่งใหญ่กว่าที่คาดคิด
๒. **การใช้สติปัญญาแก้ปัญหา:** แม้ไม่มีพลังพิเศษ แต่การคิดวิเคราะห์และวางแผนสามารถช่วยให้เราผ่านพ้นอุปสรรคที่ดูเหมือนจะยากเกินไปได้

๓. การมองเห็นคุณค่าในสิ่งที่ไม่มีความมีค่า: สิ่งของธรรมดาอาจมีประโยชน์มากกว่าที่เห็นภายนอก หากเราเข้าใจและใช้มันอย่างถูกวิธี

๔. ความกตัญญู: นานานไม่เพียงแต่ทำตามคำสอนของพ่อแม่ แต่ยังสามารถเห็นถึงความเคารพต่อคำสอนและความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ

๕. ความมุ่งมั่นและไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค: การเดินทางของนานานเต็มไปด้วยความลำบาก แต่ด้วยความตั้งใจและเป้าหมายที่ชัดเจน เขาสามารถเปลี่ยนแปลงชีวิตของตนเองและคนรอบข้างได้ในที่สุด